

V uskutečněných hospitacích byl pedagogický pracovník v 94 % odborně kvalifikovaný dle zákona o pedagogických pracovnících, v 91 % šlo o zaměstnance s funkčním zařazením vychovatel. Ve 24 % hospitovaných činností působil souběžně ještě další pedagog. Téměř ve všech případech šlo o kmenové zaměstnance zařízení. Věkový průměr pedagogů je 45–50 let, v případě ředitelů zařízení je věkový průměr ještě vyšší. Naopak v mladším věku jsou zpravidla odborní pracovníci, např. psychologové. Zastoupení jednotlivých odborností pedagogických a sociálních (nepedagogických) pracovníků v hospitovaných činnostech vyjadřuje tabulka níže.

Tabulka č. 11 Zastoupení odborných pracovníků v hospitovaných činnostech (v %)

Odborný pracovník	Zastoupení
Etoped	8
Psycholog	6
Speciální pedagog	2
Terapeut	1
Jiný pracovník	2
Odborný pracovník při hospitaci nebyl	81
Sociální pracovník	5

Tabulka č. 12 Počty asistentů pedagoga a bezpečnostních pracovníků

	Počet	Počet zařízení alespoň s 1 asistentem pedagoga / bezpečnostním pracovníkem	Průměr na 1 zařízení
Počet asistentů pedagoga (fyzické osoby) – denní služba, kteří v zařízení aktuálně působí (stav k 31. 8. 2017)	205	42	3,5
Počet asistentů pedagoga (fyzické osoby) – noční služba, kteří v zařízení aktuálně působí (stav k 31. 8. 2017)	470	56	8,1
Počet bezpečnostních pracovníků (fyzické osoby), kteří v zařízení působili ve školním roce 2015/16	36	8	0,6

Nejvyšší počet asistentů pedagoga v denní službě v jednom zařízení byl 22, v noční službě 30. Bezpečnostních pracovníků (tedy zaměstnanců, kteří nevykonávají přímou pedagogickou činnost, ale jen dohled nad bezpečností dětí i zaměstnanců zařízení, přičemž službu konají zejména v nočních hodinách) působil ve školním roce v průměru 0,6 na zařízení. Rozdíly v počtech asistentů mezi jednotlivými zařízeními vycházejí z nerovnoměrného rozmístění dětí se SVP.

Z hlediska podpory poskytované pedagogům byla zařízení hodnocena v zásadě kladně. Naprostá většina zařízení má definován způsob podpory osobnostního a profesního rozvoje pracovníků i postupy pro pravidelné hodnocení a kontrolu pracovníků a týmů. Ovšem v řadě zařízení jsou tyto postupy sice definovány, ale naplňovány jsou jen formálně a nesystematicky. **Problémem** zůstává také např. **plánování dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků**, které je zpravidla **nekonceptní**, většinou **postavené na bázi dobrovolnosti** a **výběr vzdělávacích akcí je často ponecháván jen na jednotlivých pracovnících**.

V rámci modelu tzv. kvalitní školy a na něj navázaných hodnoticích kritérií Česká školní inspekce hodnotí školy a školská zařízení na čtyřstupňové škále. Každé zařízení tak může